

Do vesmíru

Mandrage

Od božího rána vodu čeří
naše holka milovaná.
Nepřestane, dokud nesešeří
se ulice pod lampama.

Padá, padá hlava pro únavu,
holky vstanou v ranní hodinu.
Do postele jako do přístavu
loď uveze celou rodinu.

Pojď, poletíme spolu do vesmíru,
až uložíme děti.
Raketoplán stojí na klavíru,
odpočítám od deseti.

Spolu klidně vyplouvají
jako klubíčka bavlny.
Vesmírný koráby rozhoupají
leda rádiový vlny.

Pojď, poletíme spolu do vesmíru,
až uložíme děti.
Raketoplán stojí na klavíru,
odpočítám od deseti.

Hvězdy neuvidíme,
jsme unavený.
Kolíbá nás jejich jemný světlo.
Podívej, spíme,
nebe malovaný
tu nad náma vykvetlo.

Raz, dva, tři,
letí rakety, rakety, rakety
plný spících rodičů,
nebe zaplněný.
Holky nosí šaty,
kluci žakety,
všichni už se těší,
až večer poletí.

Raz, dva, tři,
letí rakety, rakety, rakety,
trochu povinnost a trochu potěšení.
Holky nosí šaty,
kluci žakety,
každý večer sváteční oblečení.

Sváteční oblečení.

Hvězdy neuvidíme,
jsme unavený.
Kolíbá nás jejich jemný světlo.
Podívej, spíme,
nebe malovaný
tu nad náma vykvetlo.

Pojď, poletíme spolu do vesmíru.
Pojď, poletíme spolu do vesmíru.
Pojď, poletíme spolu do vesmíru.
Odpočítám od deseti.